

Oslavili svá životní jubilea

Ve 3. čtvrtletí letošního roku oslavili svá životní výročí tito naši spoluobčané:

- Bedřich Šturm z Vidonic – 80 let
- Drahomíra Letošníková z Pecky – 80 let
- Miloslava Janáková z Pecky – 80 let
- Marie Bezstarostová ze Staňkova – 86 let
- Olga Pavelcová z Pecky – 92 let
- Břetislav Rulík z Pecky – 86 let
- Ludmila Tázlarová z Pecky – 87 let
- Marie Ersepková z Pecky – 85 let
- Miroslava Pavlíčková z Kalu – 85 let
- Soňa Raisová z Bělé – 85 let

Všem jubilantům přejeme do dalších let pevné zdraví, hodně spokojenosti a osobní pohodu.

Navždy nás opustili:

- Jaroslav Hlavatý z Bělé
- Soňa Petrová z Vidonic
- Arnošt Šacler z Bělé
- Jaroslav Urban z Pecky
- Hana Pavlová z Pecky

Věnujme jim tichou vzpomínku.

Vítání občánků

V sobotu 9. listopadu 2013 budou při slavnostním aktu vítání občánků do života přivítány tyto děti:

- Leontýna Kovářová z Pecky
- Aleš Grafek ze Staňkova
- Václav Müller z Pecky
- Barbora Žlabová z Pecky
- Jáchym Tauchman ze Lhoty
- Amélie Zvercová z Bukoviny
- Natálie Sekotová z Pecky
- Matyáš Nyč z Pecky

Rodičům přejeme, aby jim jejich ratolesti přinášely jen radost. Dětem a jejich rodinám přejeme pevné zdraví.

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka a okolí

Ročník XXIII
číslo 3/2013
říjen–listopad 2013

Z obsahu:

- Otevřené dveře peckovské fary – str. 3
- Děti přivítaly nové třídy – str. 4
- Vyhodnocování archeologického výzkumu – str. 7
- Ladislav Langner v 1. světové válce – str. 8–9
- Hospody na Peckovsku 3 – str. 10–11
- fejeton: Přitom slově kafičko a šle – str. 13

Z Peckobraní by mohla vzniknout hezká tradice

Program Peckobraní – peckohraní v den peckovského posvícení oživil v sobotu 21. září peckovské náměstí.

Od 10 hodin se zde konaly staročeské trhy s ukázkami historických řemesel, kde stánkaři nabízeli také regionální výrobky. Bohaté občerstvení připravili pro návštěvníky místní hasiči. Jejich výborné posvícenské švestkové koláče byly zakrátko vyprodány.

(pokračování na straně 12)

Poděkování za úrodu

U soboty 19. října od 16 hod.
na kradě Pecka

Požehnání plodů

Přineste si košíček plodů z vlastní sklizně
a nechte si je požehnat

Posvěcení mariánské kachle

Do prázdného výklenku na Veselce bude slavnostně
instalován glazovaný kachel se zobrazením
Madony s dítětem, jehož předlohou je Madona z kostela
sv. Bartoloměje a autorem Atelier Ruda z Mostku.

Malý trh domácích produktů (Ochutnávka, směna, prodej)

Přijďte se pochlubit svými výpěstky a výrobky z letošní sklizně
(šťávy, marmelády, koláče, vína, likéry,
sýry, med, užitečné předměty).

Zájemcům poskytneme prodejní stoly.

Srdečně zveme!

Další číslo Listů Peckovska vyjde v prosinci 2013.

Příspěvky můžete průběžně vhadzovat do novinové schránky úřadu městyse.

Uvítáme jakékoliv návrhy, podněty a připomínky.

Uzávěrka příštího čísla bude 24. listopadu 2013.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat zaslané příspěvky.

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka, vydává Úřad městyse Pecky.

říjen 2013, ročník XXIII.

Řídí redakční rada ve složení:

Petr Pavel, Věra Kociánová, Šárka Kodymová, Marie Pavlová,

Hana Albrechtová, Jan Murdych, Lenka Knapová

grafická úprava: Zdeněk Kalenský

E-mail: obec.pecka@centrum.cz, knihovna.pecka@cbox.cz

http: www.obec-pecka.cz

Počet výtisků 250

Cena 15 Kč

Pecka v létě žila kulturou i sportem

Vášení spoluobčané, léto skončilo, nabilo nás pozitivní energií a dobrou náladou. Každé roční období má svoje kouzlo, je důležité snažit se každý den prožít naplno.

I když letní sezona skončila, i na podzim můžeme zažít různá překvapení. Mezi námi jsou tací, kteří se snaží zpříjemnit ostatním chvíle, vyplnit je různými aktivitami, ať je jaro nebo podzim. Toto všechno jsme mohli zažít o zářijových víkendech, kdy se všichni, kdo nechtěli sedět u televize, mohli aktivně zapojit do sportování nebo do kulturních aktivit. Na fotbalovém hřišti sportovaly děti od nejútlejšího věku, na náměstí probíhalo Peckobraní – peckohraní, v kempu se sportovalo, hrál se volejbal, soutěžilo se v sedmiboji. Děkuji všem, kteří akce připravují a věnují tak spoustu volného času pro druhé. V současné době je velmi důležité, že se mezi sebou dokážeme pobavit, zasmát a strávit společně nějaký čas.

Blíží se předčasné volby do Parlamentu ČR. Termín voleb byl stanoven na 25. a 26. října 2013. Přejí si, abychom měli šťastnou ruku a aby Ti, které si zvolíme, nezapomínali, že i v malých obcích žijí lidé, kteří si zaslouží jejich pozornost.

Když hodnotím uplynulé měsíce letošního roku, podařilo se nám vybudovat dlouho slibovanou komunikaci k novým rodinným domkům u bývalé Tiby, před dokončením je oprava kabátu kostela sv. Bartoloměje. Díky členství v Místní akční skupině Brána do Českého ráje jsme mohli zrealizovat výměnu 32 kusů nových dřevěných oken v základní škole. V dalších letech se budeme snažit získat dotace na výměnu všech zbývajících oken a opravu fasády.

Po červnových přívalových deštích napravujeme, co voda poškodila. Postupně jsme opravili komunikace a propustky, čekají nás ještě opravy mostků.

Po ukončení sezony na hradě budeme pokračovat ve výměně části oken, oprava historického zdiva probíhala při běžném provozu.

A co se připravuje? Pracujeme na podkladech pro vydání stavebního povolení na výstavbu bezpečné cesty do školy a hřiště v obci Staňkov. Na některé akce budeme hledat dotační tituly, abychom je rychleji započali.

Přejí vám šťastně prožité podzimní dny.

Hana Štěrbová

394 n. l. V průběhu století proběhlo několik pokusů o jejich obnovení zejména v italských městech a později v Anglii a v samotném Řecku. První novodobé letní olympijské hry se konaly v Aténách v roce 1896, první novodobé zimní olympijské hry proběhly v roce 1924 ve francouzském městě Chamonix a první Harantiáda byla uspořádána 8. září 2013 ve východočeském městě Pecka.

Jak to bylo v neděli?

V půl jedenácté se scházíme na hřišti, začínáme připravovat jednotlivé sektory. Je připraven sektor pro drobotinu do 4 let. Házání míčkem do otevřené tlamy lva, shazování kuželek, skládání puzzlového krtečka a lovení pavoučků je jen krátký výčet připravených disciplín. Pro skoro školní 5–6 let, školáky 7–10 let a velké borce 11–15 let jsou připraveny další disciplíny. Silové náročné lehy-sedy a dřepy, házení na cíl, skákání v pytlích a přes švihadlo, hod kriketovým

rantiádovský oheň a úvodní ceremoniál.

Věříme, že účastníkům se odpoledne líbilo, sportovci byli spokojeni s cenami a věříme, že nás příště opět podpoříte.

A tak ještě rekapitulace:

776 př. n. l. – první antické olympijské hry
1896 – první novodobé letní olympijské hry v Aténách
1924 – první novodobé zimní olympijské hry v Chamonix
2013 – první Harantiáda v Pecce
Datum konání: 8. 9. 2013
Místo konání: fotbalové hřiště Pecka
Počet sportovců: 56
Počet disciplín: 16
Rožpočet: závratných 9 000 Kč
a k nezaplacení práce a nadšení pořadatelů

míčkem, člunkový běh, kopy na fotbalovou branku a zručnostní jízda na kole.

V půl jedné je vše připraveno, včetně ozvučení a občerstvení. Harantiádovské klání může začít. Máme i stánek s nabídkou dětských knížek.

Od jedné se nám sjíždějí a scházejí jednotlivé výpravy mladých sportovců z Peckovska a okolí. Dorazila i výprava z Jičína a Hořic a dokonce až z Brna. Celkem jsme viděli výkony 56 borců. Nádherné počasí, sportovní výkony, množství sportovců s rodiči a kvalitní zabezpečení akce udělalo své. Harantiáda se povedla ke spokojenosti účastníků i naší.

Už teď vymýšlíme jak příště. Naši kolegové z olympijského výboru pořádají olympiádu jednou za čtyři roky, my ji budeme pořádát každý rok, zařídíme i Ha-

Sponzoři:

- Úřad městyse Pecka
- Česká obchodní a stavební společnost s. r. o., Pecka
- PUP spol. s r. o., Pecka
- MUDr. Richard Zachoval, Pecka
- Česká pojišťovna a. s.
- Bag International spol. s r. o.

Děkujeme všem a už se těšíme na příští HARANTIÁDU 2014.

inzerce

Peckovské fotoklání

Městys Pecka společně s Kulturním sdružením Harant Pecka vyhláší pro ty, kdo rádi fotí, již 11. ročník Peckovského fotoklání pro rok 2013/2014 na téma

Kouzelná Pecka z různých perspektiv

Soutěž je rozdělena na dvě věkové kategorie: a) do 15 let
b) nad 15 let

Podmínky soutěže: Fotografie pouze v digitální podobě v rozlišení 72 DPI o rozměrech minimálně 1 000 pixelů delší strana, maximální velikost souboru 1 MB, o počtu maximálně 6 ks/seriál max. 5 fotografií/zasílejte na e-mailovou adresu: knihovna.pecka@seznam.cz. Uzávěrka příjmu fotografií je dne 31. května 2014. Vyhodnocení soutěže bude provedeno v měsíci červnu 2014.

Propozice soutěže jsou uvedeny na webových stránkách Městyse Pecka www.mestys-pecka.cz.

Bližší informace lze získat v Místní knihovně v Pecce, tel.: 493 799 525.

Léto na Koupališti Pecka

Letošní sezona začala v místním kempu již začátkem dubna. Duben a květen byl ve znamení různých akcí (svatby, oslavy narozenin, motorkářské srazy...) a hlavně školy v přírodě, sportovní soustředění.

Červen byl jako vždy ve znamení Motosrazu Pecka 2013. Na letošním ročníku se sešlo přes 1 000 návštěvníků, což činí nejvyšší návštěvnost v historii. Hlavně v sobotu dorazilo hodně lidí z Pecky, za co vám patří velký dík.

V červenci a srpnu se velmi vydařilo počasí, a tak bylo spousta vhodných dnů k návštěvě koupaliště. Koupaliště před sezonou opět prošlo částečnou rekonstrukcí, bylo doděláno dětské brouzdaliště, samotné koupaliště bylo nově natřeno. Na podzim bude dodělána druhá část koupaliště a vzniknou vstupní brodítky.

Velice si ceníme každého návštěvníka z Pecky, který k nám dorazí ať se koupat, nebo jen tak na pivo. Jen prosíme všechny návštěvníky, aby se snažili dodržovat naše pravidla, která máme v areálu nastavena. Pivo vám rádi natočíme do sklenice, ale je opravdu nutné být se

sklenicemi v restauraci, nebo na pergole, pokud se totiž sklenice rozbije na dětském hřišti nebo kdekoli na travnaté ploše, nikdy sklo úplně nevysbíráte a hrozí poranění hlavně dětí, které v areálu často pobíhají bez bot.

Dále jsme letos měli zvýhodněné vstupné pro občany Pecky, a přesto jsme neustále naráželi na lezení přes plot a jiné podobné vstupy do areálu. Při vstupu do areálu je nutné projít recepcí, pokud jdete pouze na pivo, nikdo po vás zaplacení vstupu chtít nebude, ale je nutné se na recepci nahlásit, abychom věděli, kdo se v areálu pohybuje.

Na podzim plánujeme celkovou rekonstrukci sportovišť, již zmiňované dodělání bazénu, rozšíření restaurace, celkovou rekonstrukci venkovního posezení u kiosku a dodělání stanového městečka.

Velice si vážíme vaší přízně a těšíme se na vás již v únoru na Mistrovství Pecky v běhu na historických lyžích.

Kolektiv Koupaliště a kempu Pecka
www.kemppecka.cz

Koupaliště a kemp Pecka nejvhodnějším kempem ke sportování

Chtěli bychom velmi poděkovat všem, kteří pro nás hlasovali v anketě Kemp roku 2013. Náš kemp se z celkového počtu 1032 českých a slovenských kempů umístil na krásném 22. místě. Je vyhlášen jako Kemp roku 2013 s nejlépe hodnoceným sportovním zázemím a zároveň je 3. nejlepší kemp Královéhradeckého kraje. Celkové výsledky najdete na www.dokempu.cz. Ještě jednou velmi děkujeme za vaši podporu.

Harantiáda 2013

Krásná slunečná neděle 8. září 2013. Na peckovském fotbalovém hřišti pořádá TJ Harant Pecka historicky první Harantiádu. Příprava disciplín, zřízení sportovišť, zabezpečení ozvučení akce, zabezpečení cen, náležitá publicity, sponzorských příspěvků a pojištění akce dalo pořadatelům spousty hodin práce. Ještě že máme pár pracovitých skvělých členů, kteří se umějí nadchnout a přiloží ruku k dílu.

Co to vlastně Harantiáda je?

Harantiáda – sportovně-zábavné odpoledne pro děti předškolního a školního věku. Disciplíny jsou uzpůsobeny věku sportovců rozdělením do věkových kate-

gorií: pro nejmenší do čtyř let je vyčleněn samostatný sektor, všechny děti jsou dle dosažených výkonů odměněny a mohou si vybrat ceny dle dosažených bodů.

Harantiáda si klade za cíl podporovat sportovního ducha dětí, přetáhnout mládež „z ulice“ na sportoviště, rozvíjet jejich smysl pro čest, poctivost, zdravou soutěživost, zdraví a lásku ke sportu obecně a také pochopení hodnoty odměn a pochopení vynaloženého úsilí danou odměnu získat.

A teď trocha historie:

V roce 776 př. n. l. byly v Aténách uspořádány první antické olympijské hry, které se konaly až do roku

Otevřené dveře peckovské fary...

... kdysi zchátralá, šedivá, do světa smutně vyhlížející budova... V roce 2009 byl duchovní předchůdce P. Erchart Osmanzik odvolán do zahraničí a moje osoba byla povolána v pastoračním působení pokračovat.

Navazuji plynule na stavební plány rekonstrukčních prací farní budovy. Díky podpoře tehdejšího generálního vikáře Mons. Tomáše Holuba a Biskupství Královéhradecké diecéze se mi podařilo získat částečné finanční prostředky.

Do čeho jsem se pustil nejdříve? Mohutnou inspirací byly první dny nového roku v peckovské budově. Byl to nečekaný a nezapomenutelný romantický zážitek. V noci se otevřelo okno a do místnosti začal foukat vítr s padajícím sněhem. Do rána byla podlaha pokryta bílou nadílkou. Tento stav byl popudem k prvním záchranným krokům primárně cíleným na výměnu okenních tabulí. Jelikož v budově i jejím těsném nejbližším okolí byla zjištěna velká vlhkost, další činnost spočívala v důkladné drenáži a následně žádoucí instalaci ústředního topení v přízemní společenské místnosti. Další stavební práce se centralizovaly na vybudování a vybavení dvou pokojů a prostor původní chodby se efektivně proměnil ve zřízení dvou koupelen. Celé bytové zázemí dnes zdobí opravené omítnuté klenby historické stavby. Zlatým hřebem veškerého snažení byl závěrečný krok estetického ducha spočívající ve vlastním bytovém vybavení nábytkovým interiérem.

Na mých bedrech ležela veškerá tíha plánovacích a rozhodovacích prací. Díky úspěšným kontaktům jsem dokázal sehnat štědré sponzory, schopné řemeslníky a ochotné dobrovolníky, čímž ona původní

zchátralá, šedivá, do světa smutně vyhlížející budova... se proměnila v rozvité voňavé poupě. Praktické, útulné, přívětivé zázemí s otevřenou náručí vlídnosti a laskavosti. Náručí otevřené křesťanským skupinám, mládeži, ale i aktivnímu životu zdejšího farního společenství či aktivitám obecního dění.

Z podzimních akcí bych rád zmínil plánované Dvouvikariátní setkání mládeže 12. a 13. října 2013 na Pecce, jehož hlavní program se bude odvíjet v sále Obecního úřadu. Pohostinnost s přenocováním pomáhá zajišťovat také zdejší základní škola. Dovolují si využít této příležitosti a velice děkuji za vstřícnost a vzájemnou plodnou spolupráci Haně Štěrbové, starostce městysu Pecka a RNDr. Věře Pavlové, ředitelce základní školy.

Účastníky čeká velmi zajímavá vzdělávací a modlitební náplň s vzácnou návštěvou pomocného biskupa královéhradeckého Josefa Kajneka, který přijede biřmovat mládež z vikariátu Jičín.

V měsíci listopadu, v pátek 8. 11. proběhne na farním úřadu cestopisná přednáška „Pobřeží Turecka, Sýrie, Jordánska očima Novopačáka“. V adventním čase se přeneseme do daleké krajiny našich duchovních otců – v pátek 5. prosince se můžete těšit na vyprávění „Izrael, ostrovy v Egejském moři“. Obě besedy přednášejícího Miroslava Blažka doplněné videoprojekcí začínají v 18 hodin, pamatováno je i na prostor pro dotazy. Vstupné dobrovolné.

A úplně nejbližší akcí bude Den otevřených dveří. Koná se v sobotu dne 19. října 2013. Prohlídku farní budovy doplní zároveň i zábavný program plný her pro děti a pro všechny je připraveno občerstvení.

Na všechny akce jste všichni srdečně zváni!

P. Mariusz Robak, Váš farář

Klub maminek s dětmi

Možná ještě nevíte, že v Místní knihovně v Pecce vznikl v letošním roce Klub maminek s dětmi. Klub je určen pro rodiče na mateřské dovolené a pro jejich děti. V krásném prostředí knihovny mají maminky a tatínkové možnost se setkávat, povídat si, sdílet své zážitky a případně získávat rady v problematice péče o malé dítě. Děti si zde mohou pohrát, prohlížet knížky, zazpívat si, poslechnout pohádku a podobně. Může to být pro ně jeden z prvních společenských kontaktů se stejně starými dětmi a mohou si zde najít první kamarády. Mezi krásnými dětskými knížkami se budou pohy-

bovat od malička, o to větší šanci pak mají, že si zvyknou na knihy a v budoucnu čtení knížek pro ně bude samozřejmostí.

Klub maminek s dětmi funguje od března letošního roku a pravidelná setkání se konají vždy jednou do měsíce. Aktuální termín další schůzky se můžete dozvědět v bulletinu Úřadu městyse Pecka nebo na vývěsních tabulích. Více informací na tel. 493 799 525 nebo na www.pecka.knihovna.cz.

Maminky a tatínkové, neváhejte a přijďte mezi nás.

Lenka Knapová

Děti přivítaly nové třídy

Horké prázdniny vystřídal chladný začátek školního roku. Stejně jako v minulých letech i letos jsme zahájili na školním hřišti. Po úvodních slovech paní ředitelky a představení všech pracovníků školy se pozornost přenesla na ty, kteří se do školy těšili asi nejvíce – na prvňáčky. Absolvovat cestu od rodičů k nové paní učitelce a paní ředitelce, když na vás kouká stovka zvědavých očí, není vůbec jednoduché. Navíc se ještě chytit „velkého“ deváťáka... zvládli to ale všichni. Hezký školní rok popřála i paní starostka a pak děti 2. – 8. třídy vytvořily špalír a deváťáci odvedli prvňáčky (s rodičovskou jistotou za zády) do třídy. Ostatní ročníky je poté následovaly.

Děti přišly do tříd, které o prázdninách prošly velkou změnou. Díky novým oknům, částečné či úplné výmalbě a nezbytné výzdobě se staly útulnými (posoudit to budete moci při třídních schůzkách nebo na dnu otevřených dveří). Žáci první den získali ty nejpodstatnější informace – ti nejmenší se seznámili se svojí lavicí a třídou, vyslechli si, jak to vlastně v té škole chodí a co je čeká. Ti „ostřílení“ si připomněli školní řád, zapsali si rozvrh, dozvěděli se o akcích, které se pro ně chystají... dokonce už dostali i první domácí úkol – vyplnit s rodiči důležité dokumenty.

Nic se nemá přehánět, a tak sem tam padla i nějaká prázdninová historka a potom zase domů – připravit se na první opravdový den ve škole, ten se všim všudy: se zvoněním, s přestávkami, obědem, družinou...

A co nás letos čeká? Navážeme na práci v projektu Živá škola, díky němuž se nám podařilo zrekonstruovat učebnu ekologie, kterou využijeme k ekologickým odpoledním dílnám. V rámci tohoto projektu uskutečníme i třídní ekologické pobyty. Ty se uskuteční v Oldřichově v Hájích. Ve spolupráci se střediskem ekologické výchovy Střevlík si děti 1. stupně a poté i jejich starší spolužáci vyzkoušejí nové aktivity.

Projekt zahrnuje i obnovení vzhledu chodeb, budeme pokračovat v tvoření her a kvízů pro děti a nezapomeneme ani na anglická dopoledne, při kterých anglicky mluví opravdu celá škola, každý podle svých možností.

Osvědčily se nám projektové dny, budeme sportovat, vyjíždět na výlety, exkurze. Letos bychom chtěli obnovit pravidelné lyžařské kurzy, kterých se mohou účastnit děti již od 3. třídy. Uvidíme, jaký bude zájem.

A taky se budeme učit. Deset měsíců bude zkrátka nabitých, takže se děti mají skutečně na co těšit!

Tak ať je tenhle školní rok úspěšný!

Šárka Kodymová

fejeton

Při tom slově kafičko,

plesá ženské srdíčko! Kafičko a smetanička, poskytuje snídaňka. Oblažuje vlastenky, paničky a panenky. Ano, jde o reklamu, kterou už roku 1845 tiskl na obaly cikorie významný obchodník a továrník, rodák z Nové Paky Karel Záhorský. Z jeho továrny na cikorku, čekanku a kávové surogáty byly propagační výrobky označovány kresbami, veršiky, které zapadaly do předrevoluční doby roku 1848. Hrrr podnikání a vlastnění zaplavilo další živnostníky a průmyslníky.

Známý hostinec „U krokodýla“ na jičínské silnici čepuje vždy dobré vyleželé Novopacké pivo Hynek Buchar.

Závod obuvnický Jan Čerovský zhotovuje zejména práce zakázkové moderního vzoru.

Spravuje odborně kamna i harmoniky T. Brandejský.

Prodej všeho druhu vařiva, pečiva a mouky. Denně čerstvé.

Houslař J. Mach, výroba a oprava smyčcových nástrojů. Na skladě pouzdra, struny, smyčce, okariny, foukací a tahací harmoniky a jiné rozličné součástky.

Ujišťuji, že vynasnažím se vždy svědomitou prací velect. obecnímu obsloužit. A. Pič, zakázkové krejčovství v Roškově.

Ant. Borčický, chvalně známý závod uzenářský. Obsluha solidní. Náměstí v Nové Pace.

Bohatý výběr zboží zlatnického a brilantového. Správky u nás pořídíte dobře a levně. V. Hrdý, vchod postranní.

Oznámení: Od základu jsem postavil nový ateliér fotografický. Nabízím kvalitní podobenky, v místě též kadeřník. J. Mádle.

Každá podnikavá hospodyňka po zkoušce s pravou Bergerovou cikorií vyslovíc se o kávě: Chutná znamenitě.

K nám do likérky. Doporučuji chutné obilní kmínky. Na růžku fi Krpata.

Firma Kretschmer, mechanická pletárna na zboží válené vás uspokojí.

Na počátku byl představen Karel Záhorský, průmyslník, skladatel, básník, hudebník, autor tehdy populární písně věnované K. H. Borovskému Muž bez slzí. Novopackými studenty byl v Praze uveden do vlastenecké společnosti L. Riegra, J. K. Tyla, K. H. Máchy a redaktora A. J. Vrtátka. Záhorský zemřel v Nové Pace roku 1895.

Miroslav Procházka

Šle – popruh neboli kšandy,

slovo přešlo do češtiny z německého Schande. Jsou to pásy na držení kalhot, natahují se přes ramena.

Optimisté nosí pouze šle, mají k nim důvěru, že neselezou. Pesimisté nosí šle i natahují řemen, co kdyby hrc! a budou mít kalhoty dole pod koleny.

Já jsem pesimista.

Bráškové Jirka a Mirek hráli fotbalík. Bum! Míč vzlétl a propadl se střešou zahradního skleníku. Sřepy zařinčely. Míč byl náš, skleník našeho souseda. Červený jako paprika vykřikoval: Nedám, až vás táta vyplatí, uličníci: A dokud vše nevysklíte!

Doma trvala výchovná přednáška krátce. Poté nás otec ohnul přes koleno, uchopil řemen a vyprášil nám kalhoty. Ano, fotbalový míč patří na hřiště a ne do zahrady.

Za našeho mládí v předsíních visely rákosky a pásek od kalhot. Sloužily i k výprasku.

Žádné dítě, ani školou povinné dnes neví, čemu říkáme výprask.

J. A. Komenský mívával na nezbedné žáky ve třídě metlu. Historikové dosud nedoložili, že nosil řemen.

Výchovná funkce řemenu poklesla vynálezem šlí.

Dnešní tatínkové, ani pedagogové už nenosí kšandy ani řemen. Měli by.

Výhody, nevýhody? Kšandy jsou zábranou, jsou pomalejší na WC nebo při milování. Aktivnější, pohotovější je řemen.

Kšandy můžeme napínat jako prak a vystřelovat knoflíky. Tuto zbraň už znali husité a cvičili svá „práčata“. Tyto bitky jsou zábavnější než počítačové hry.

Za kšandy můžeme zasunout oba palce. Činíval tak revolucionář Vladimír Iljič, když předvídal budoucnost.

Žel, šle mohou v zoufalství i zkrátit život. Nejedna trestanec se oběsil.

Mušketýři se nejprve fackovali a pak užívali kord, což byla šlechetnější smrt. Nosovali kšandy oni i kardinál.

Madame Pompadoure byla první ženou, která navlékla mužské dlouhé kalhoty a ukázala se v nich veřejnosti. Žádný z množiny jejích milenců nevykecal její volbu, řemen nebo šle?

Možná že byla optimistkou.

Miroslav Procházka

Z Peckobraní by mohla vzniknout hezká tradice

(pokračování ze strany 1)

Děti si mohly zasoutěžit před Pohádkovou infokanceláří a obchůdkem Krédum. Bylo pro ně také připra k dílniček, kde předvedly svoji zručnost. Na celou akci v Pecce pečlivě dohlížela hraběcí rodina v překrásných dobových kostýmech s názvem Spolek panstva na tvrzi Žiželeva. Z vodnického klobouku vylosovali vítěze bohaté tomboly a také vítěze dárků pro návštěvníky pohádkové výstavy v infocentru.

Ve 14 hodin se nad Peckou vznesly barevné balónky s přáním napsaným na lístečku. Po přečtení pohádky o jednom peckovském pekaři a rozsudku Kryštofa Haranta nad nepoctivostí došlo v přítomnosti návštěvníků k vymáchání hříšníka v kašně na náměstí.

K poslechu i tanci hrála na náměstí skupina Náhoda. Návštěvníci se mohli několikrát za den potěšit i při představení loutkového divadla „Maminy“ z Jaroměře v prostorách farní zahrady. V doprovodném programu

byl k vidění křest malé Lojzičky z Peckovských pohádek dědečka Aloise autorky Nadi Hamanové v kostele sv. Bartoloměje.

Doufáme, že jsme vás alespoň trochu pobavili a potěšili.

Organizátoři – Pohádková Pecka, Pecky z Pecky a Městys Pecka

Spřádání ovčí vlny

Máchání nepoctivého pekaře v kašně

Hraní s peckami

Stánek s lidovým oblečením

Křest Lojzičky

Nejen hračky čekají...

Léto uběhlo jako voda, nedávno jsme se loučili s kamarády, kteří jsou již teď prvňáčky. Ale naše mateřská škola je již zase plná dětí. V letošním školním roce je do MŠ v Pecce zapsáno celkem 54 dětí, z toho 30 chlapců a 24 holčiček. O všechny budou s láskou pečovat, hrát si a po všech stránkách děti rozvíjet 4 pedagogické pracovnice – Jana Murdychová, Radka Pavlová, Michaela Pospíšilová a Veronika Zahradníková. Jim ku pomoci jsou ještě dvě pohádkové postavičky – Křemílek a Vocho-můrka, které rovněž dětem zpřijemňují pobyt v mateřské škole a jsou nejen našimi kamarády, ale i pomocníky při výchově a vzdělávání dětí. Nelze opomenout ještě další dvě pracovnice, bez kterých by chod MŠ nebyl možný. Je to Marie Petrová – školnice a kuchařka a Věra Burdejová, která pomáhá v MŠ s úklidem.

Co nás čeká v letošním školním roce? Budeme se snažit pokračovat v práci tak, jak jsme ji dělali v uplynulých letech. Na děti čekají kromě pravidelných každodenních činností i zážitky a dojmy z ostatních akcí, které pro ně učitelky budou po celý rok připravovat (výlety do blízkého okolí Pecky, dopolední vycházky, námětové dny v MŠ, hudební a divadelní představení...). V letošním školním roce budou mít děti možnost navštěvovat tělovýchovný, výtvarný kroužek, dále kroužek logopedické prevence a hry na flétnu. Nově se děti začnou učit taneční průpravě a prvním krokovým variacím v tanečním kroužku. Předškolní a starší děti čeká na podzim předplavecká výuka v Plaveckém škole v Hořicích v Podkrkonoší, kam jezdíme společně se základní školou.

Stranou nezůstanou ani rodiče, sourozenci nebo kamarádi, které rádi uvítáme v MŠ na akcích na školní zahradě, na besídkách a akcích připravovaných i pro širokou veřejnost (lampionový průvod, dětský karneval...). Na jaro plánujeme společně s občanským sdružením Bezdruzic obnovu školní zahrady a věříme, že stranou nezůstane nikdo, kdo by nám chtěl jakýmkoliv způsobem pomoci.

Věřte, že je toho dost, co bychom chtěli s dětmi v letošním roce dělat, čím bychom jim chtěli zpestřit pobyt v naší mateřské škole. Zde je ale i potřebná a důležitá spolupráce nejen s rodiči, ale i s našimi sponzory, základní školou a v neposlední řadě i Úřadem městyse Pec-

ka. Bez jejich pomoci by to zkrátka nešlo, a proto jim již teď dopředu děkujeme za jejich přízeň a pomoc.

O to, aby to v naší škole bylo přece jen trochu jiné než v loňském roce, se přes prázdniny postaraly paní učitelky. Svépomocí vyzdobily ve třídách dětem skříňky na hračky, část her a hraček pro děti uložily nově do plastových košů pro větší přehled dětí o umístění hraček ve třídách, vyzdobily dětské toalety. Za finanční pomoci rodičů jsme nakoupili jeden velký a tři menší slunečníky na školní zahradu, dvě dřevěná pískoviště, kde si děti mají možnost i venku hrát se stavebnicemi i kostkami. Zde musíme poděkovat firmě Pila Wolf, která nám poskytla dřevo na podlahy pískovišť a na stojan na dětská odrážedla. Během prázdnin jsme vybavily jednu třídu novým ložním povlečením. V MŠ byla také nutná oprava části odpadu vody a v současné době probíhá oprava zidky u postranního vchodu do MŠ a výroba dřevěného krytu na radiátor v šatně dětí.

Na závěr mi dovolu popřát všem dětem, aby se jim v naší mateřské škole líbilo, aby byly spokojené nejenom ony, ale i jejich rodiče. Všem zaměstnancům MŠ přeji hodně elánu, hodně nápadů a tvořivých myšlenek v práci s dětmi a ať se nám všem ve zdraví všechno co nejvíce daří.

**za kolektiv MŠ
Jana Murdychová**

inzerce

Sběr šatstva pro Charitu v Úpici se uskuteční na jaře roku 2014.

Přesný termín a místo sběru bude včas zveřejněno.

Za pochopení děkuje Irena Nyčová

1. turnaj v Člověče, nezlob se

Poslední prázdninový týden byl v Místní knihovně v Pecce uspořádán první ročník turnaje v oblíbené společenské hře Člověče, nezlob se. Zájemci o hru se měli šanci hlásit po celé prázdniny. A že bylo o co hrát: hlavní cenou byl pohár knihovny.

V devět hodin již začali přicházet první soutěžící. Jakmile bylo naplněno všech osm míst, turnaj byl zahájen. Nejprve byla vysvětlena všem soutěžícím pravidla hry a poté proběhlo losování čísel, podle kterých bylo stanoveno pořadí soutěžících. Nad správným průběhem hry dohlíželi tři rozhodčí.

Hra začala. Ukázalo se, že věkové rozdíly zde nehrají velkou roli, záleželo hlavně na štěstí. Šanci tak měli jak velcí, tak i ti nejmenší hráči. Někomu padala stále šestka a někomu naopak ne a ne padnout. Někteří hráči měli opravdu smůlu a chvílemi propadali zoufalství. Po hodině hry nakonec vzešli čtyři postupující. Ti se zúčastnili boje o první tři místa.

Napínavé a dramatické finále nakonec přineslo tři oceněné: Na třetím místě se umístila Hana Jiříčková, druhé místo obsadil Vašek Tryzna a vítězem turnaje a zároveň majitelem prvního pohá-

ru knihovny se stal Lukáš Pajak. Ceny do soutěže zakoupil Městys Pecka a sponzorem turnaje byly Potraviny Anton Nová Paka. Všem výhercům gratulujeme a již nyní se všichni těšíme na další ročník. Fotografie z této akce jsou vystaveny také na internetu:

Lenka Knapová

inzerce

Nabízím

Opravy a úpravy oděvů všeho druhu – výměna zipů, zkrácení kalhot, zúžení kalhot...
Kožené oděvy – výměna zipů, výměna límců, zkrácení rukávů, výměna podšívky...

Rachotová Renáta, Bělá u Pečky čp. 68
Tel. +420 739 632 123

Dům č. p. 189 dnes již neexistuje. Býval to hostinec Lázně a stál napravo u silnice směrem do Borovnice za koupalištěm. Dobu své „slávy“ hostinec požíval v období první poloviny minulého století. Provoz pro veřejnost tam skončil kolem roku 1953. Pohostinské služby hostům okolo roku 1930 poskytovala Božena Raisová, jak vyplývá z tehdejšího inzerátu: „Restaurace a lázně u nově zřízeného koupaliště a stinných hvozdů. Výborné hradecké pivo od ledu, různé druhy přírodních vín, stinná veranda, výborná domácí kuchyně.“ Naproti hostinci přes silnici byl dům, ve kterém byly lázně, proto bylo takové pojmenování hostince. K návštěvě lázní zval inzerát: „Vanové lázně v Pecce, v okolí proslulé a hojně navštěvované, nabízí k použití Bohumil Nyč v lázních. Koupele v sobotu a v neděli. Velké lesy v sousedství.“

V dalším období hostinec vlastnili a pohostinské služby poskytovali Jindrákovi. Pan Jindrák byl k hos-

tům až přehnaně uctivý a vycházel vstříc jejich přáním. Nedaleko hostince pod hrází rybníku Krakůvka bývalo fotbalové hřiště. Hráči měli v hostinci vyhrazenou místnost, kde se převlékali, neboť na hřišti žádné kabiny nebyly. Do hostince na pivo chodili diváci fotbalových zápasů, byl také cílem nedělních rodinných vycházek obyvatel městečka a na občerstvení tam chodili v letních měsících z nedalekého koupaliště Prachovník a v zimě se v hostinci stavovali lyžaři, neboť svah naproti nazývaný Homolka byl hojně využíván především mládeží k zimnímu sportování. Děti se hlavně těšily na limonádu stáčenou do lahví a „bouchací“ čokoládu. V hostinci si lihoviny pro dospělé vařili i sami, zvláště za války, kdy o to byla nouze. V období druhé světové války se tam scházela mládež ze širokého okolí, která tancovala při gramofonu, přestože ve válečném období byly taneční zábavy zakázané. Snad to bylo dáno tím, že Lázně stály stranou od městečka.

Hostinec Lázně

Budova hostince Lázně před zbouráním

Manželé Jindrákovi

Ze vzpomínek peckovských občanů – pamětníků Jaroslava Stárka, Ludmily Baliharové, Jany Mindlové sestavil Petr Pavel.

Fotografie budov, pozvánku na ples poskytl ze svých sbírek Vladislav Reimont. Fotografie osob jsou z rodinných archivů.

Hospody na Peckovsku 3

V dnešním čísle si připomeneme další dvě hospody v Pecce. Jsou to domy č. p. 175 a 189.

Dům č. p. 175. Hostinec u hvězdy, někdy také Hostinec u modré hvězdy. V průčelí domu, v nápisu nad vstupními dveřmi je v profilovaném nápisu vyvedena šesticípá hvězda v modré barvě. Dům je také známý pod pojmenováním vinopalna. Toto pojmenování zřejmě pochází z dřívější doby, asi se tu páčil lih.

Je to starobylý dům, který sloužil jako zájezdní hostinec, kde se přepřahali koně. Na zachovalé desce na chodbě domu s nápisem v německém jazyce je sice uveden rok 1834, ale to se zřejmě jednalo o nějakou přestavbu budovy. Za domem v hospodářských staveních bývala zámečnická dílna pana Chládky. Po něm tam pracovali další mistři černého řemesla.

Na přelomu století dům vlastnila paní Albertina Bendová. Manželé František a Marie Blažkovi, kteří provozovali řeznictví v hostinci Radnice, si posléze hospodu od paní Bendové pronajali a v roce 1926 od ní dům koupili.

Středem domu prochází prostorná chodba, šenk byl vpravo a nad ním v prvním patře je prostorný sál.

Nalevo od hlavního vchodu byly dveře do kupeckého krámků (koloniálu) pana Patočky.

Na sále se v období plesů a o pouti tančilo. Pamatuje se, že z bezpečnostních důvodů se při těchto akcích musel v dolních místnostech a v šenku podepírat strop dřevěnými sloupy, aby se prkenná podlaha na sále nezbořila. K jídlu se při těchto tancovačkách pravidelně

podával bramborový salát s řízkem či svíčková, jak kdo měl chuť. Hrávalo se tam i ochotnické divadlo. Před druhou světovou válkou a během ní se na sále jednou až dvakrát týdně promítaly filmy. To z Nové Paky přijížděl promítač pan J. Tomek. Tehdy se filmové pásy vyráběly z hořlavého celulóidu, a tak z důvodu bezpečnosti se na sále vždy musela postavit plechová promítací kabinka. Filmy to ještě byly němé, ozvučené hudbou. O tom, že se bude promítat, dával promítač vždy vědět tím, že do oken postavil ampliön a ven pouštěl písničky z gramofonu.

Zavedenou zvyklostí bývalo, že se v hostinci v neděli zastavovali lidé jdoucí z kostela. Ženy posedávaly na lavicích v prostorné chodbě, popíjely limonádu a probíraly nové události. Muži, ti zašli do šenku na něco ostřejšího.

Za zmínku stojí i to, že v hostinci se scházeli členové ve své době populárního mládeneckého spolku „Harant“.

Pan Blažek zemřel v roce 1947 a hostinec dále vedla jeho manželka. V padesátých letech min. století hostinec provozovalo Lidové spotřební družstvo Jednota a kolem roku 1960 budova přešla do majetku JZD Pokrok Pecka. To tam v 80. letech provozovalo přidruženou výrobu. Nyní je dům opět v majetku rodiny, potomků původních majitelů.

Hostinský František Blažek

Pozvánka na ples Mládeneckého spolku Harant

Mládenecký spolek Harant Pecka v roce 1928

Hostinec u Hvězdy

Vyhodnocování archeologického výzkumu pokračuje

První systematicky vedený archeologický výzkum proběhl na hradě před dvěma lety a přinesl řadu významných objevů, díky kterým budeme moci doplnit i dílčí poznatky o historii hradu. Samotný výkop je pouze začátkem mravenčí práce, a jelikož archeologické oddělení jičínského muzea, které peckovský výzkum zaštiťuje, je podobnou prací zavaleno, nabídla její zajištění správa hradu Pecka.

V zimě 2012 jsme tedy stovky kachlů a střepů keramiky vydrhli kartáčky a umyli, v zimě 2013 pak stejné množství popsali evidenčními čísly.

Nyní už nestojí téměř nic v cestě konečné fázi – tj. publikaci peckovských zjištění v odborném tisku. Napsání rozsáhlejšího článku přislíbil archeolog Martin Witkowski, mimo jiné autor diplomové práce zabývající se nálezy kachlů na nedalekém Kumburku.

V hradním archivu jsem už před lety objevila záznam, že část archeologických nálezů z našeho hradu by měla být od roku 1974 uložena v Muzeu východních Čech v Hradci Králové. Společně s Martinem Witkovským jsme se tam tedy v polovině září vypravili.

Množství vykopávek je bohužel překvapivě malé – pouhých 6 beden (z Kumburku jich tam je aspoň 30). Když si uvědomíme, že jde o nálezy za celých čtyřicet let nejčilejších oprav, kdy se na hradě odkrývaly tuny zeminy, není to věru nic moc. Důvodem je asi i nadšenecký přístup, kdy si lidé zajímavější kousky prostě rozebrali domů, v domění, že jejich vytěžením už práce skončila...

Přesto tento soubor přinesl zajímavé a dá se říct zásadní objevy. Horizont nálezů z archeologického výzkumu v roce 2011 totiž končil 15. stoletím. V souboru uloženém v hradeckém muzeu jsme však hlavně mezi střepy keramiky našli četné doklady nejen ze 14., ale dokonce až z poloviny 13. století! Nejprůkaznějším typem jsou dna keramických hrnců s tzv. reliéfní hrnčířskou značkou a několik zlomků okružít. Díky tomu už můžeme s čistým svědomím doložit lidskou činnost v místech hradu před více než 700 lety. O dalších objevech a novinkách budeme samozřejmě i nadále informovat.

Věra Kociánová

Roztančené nádvoří na hradě Pecka

Roztančené nádvoří – i tak by se dal nazvat experiment, který proběhl poslední srpnovou sobotu na hradě Pecka. Tanečnice Jana Bitterová se svou belgickou kolegyní Lore Verhaeghe připravily působivé představení inspirované skutečnými pohyby lidí při práci v různých podnicích v městečku Pecka. Takzvané psaní pohybem je nový trend v moderním tanci, který je nejen uměleckým, ale vlastně i sociologickým sdělením.

Celé představení totiž začínalo projekcí krátkého sestříhu, v němž Jana Bitterová oslovovala místní lidi, hovořila s nimi o tom, jak a kdy jejich firma vznikla, jaké má perspektivy a samozřejmě zdokumentovala také gesta, která konkrétní práci vystihují – markování zboží v obchodu s potravinami na

náměstí, vrtání ovocných pecek v galerii Kredum, sváření, broušení a kování ve firmě na výrobu silničních strojů Františka Pavlíčka nebo kontrolu hotových látek v textilce E&M Manufacturing.

Originální choreografii využívající členitosti hradních zřícenin doprovodili skvělou rytmickou improvizací novopacký bubeník a sochař Albert Králíček a kytarista Vladimír Červenka. Výkon tanečnic ještě v průběhu představení strhl většinu přítomných dětí, které se spontánně pustily do vlastních tanečních kreačí. Zahanbit se nenechali ani dospělí a část z nich se na závěr pod vedením Jany Bitterové zúčastnila malého semináře moderního tance přímo na nádvoří.

-vk-

Ladislav Langner

v 1. světové válce

V den, kdy byl v Sarajevu spáchán atentát na následníka trůnu Františka Ferdinanda d'Este, 28. června 1914, bylo Ladislavu Langnerovi přesně čtyřicet let. Pracoval jako tajemník na městském úřadě na Pecce. Věk i důležitá pozice v městské samosprávě oddálily jeho nástup do války. Odveden byl až 24. dubna 1915 po lékařské prohlídce, dne 15. května pak narukoval do Jičína. Zde se ovšem hned nahlásil do nemocnice kvůli plicnímu kataru. V Jičíně strávil téměř měsíc, propuštěn byl po 12. červnu 1915 a shodou náhod byl zároveň osvobozen od vojny kvůli své úřední funkci, „což už nebylo ani třeba“.

V prosinci byl opět odveden a v Jičíně byl přidělen k 4. záložní rotě 11. pěšího pluku zeměbrany (LIR Nr. 11, 4. E. K.). Vzhledem k jeho věku a intelektu nebyl ovšem zařazen jako voják, který by měl bojovat na frontě - stal se pouze členem strážní setniny, tj. týlním vojákem. Tentokrát se mu již další odložení nástupu nepovedlo.

V pohlednici ze dne 16. prosince 1915 to komentuje lakonicky. „Dnes ve čtvrtek jsme byli u presentirky a už jsem tam.“ Poslední noc před odjezdem přespali odvedení vojáci v části Jičína zvané Čerovka.

Langner byl následně se svým plukem převelen do uherské Šoproně. Přidělen byl ke čtvrté kompanii (rotě). Následující měsíc a půl strávil výcvikem a 30. ledna 1916 odjel s dalšími 250 vojáky zpět do Jičína, kde obdržel novou uniformu. Sem mu také došel telegram, že jeho žádost o dovolenou (opět kvůli jeho zaměstnání) byla přijata. Zvláště ho pak potěšilo, že dovolená trvala až do 1. června. To ovlivnilo další Ladislavův pobyt ve válce, jeho pluk byl totiž mezitím odvelen k jižní frontě do Korutan. Na konci své dovolené, kdy pracoval opět jako městský písař, podal další žádost o dovolenou. Té však již nebylo vyhověno.

Langner byl tedy dne 1. února 1916 převelen k domobraneckému Etappe Batalionu č. 504. Po jeho návratu z dovolené však sami jičínské úředníky nevěděli, k jaké části armády právě Langner patří. „Pak jsem byl zas volán před jiného pána, ten se ptal, čím jsem v civilu, umím-li dobře psát a německý. Já řekl, že 5 roků píšu u obce, ale německý perfektně neumím. Pak řekl: Jo, jo vy Čecháčkové, ale psát umíte? Tedy zůstanete tu.“ Ladislavovi dali práci v evidenční kanceláři v Jičíně. (...) „Dne 10. června došel do naší kanceláře dotaz, proč dosud nejsem v Šoproni a hned abych tam se dostavil, neb tam příslušným jsem.“ V Šoproni byl přidělen opět ke 4. kompanii 11. pěšího pluku zeměbrany. Zde pracoval fyzicky – rovnal cesty a vozil škváru. Pracovní doba byla poměrně mírná a fyzická práce Langnerovi nevadila, dokonce zde byl spokojenější než v Jičíně. Důkazem budiž fakt, že nevyužil nabídky odjet do Milovic

v Čechách jako celista k šajbě - zřejmě se mohl stát vojákem, který ukazuje zásahy (das Ziel) na terči (die Scheibe). Názor však změnil, když přišla nabídka odjet na komandýrku do Pardubic. Odcestoval 22. června.

V Pardubicích pobyl téměř půl roku – od 23. června do 15. prosince. Na tento pobyt vzpomíná v deníku rád, bylo to nejpohodlnější období, kdy měl poměrně velkou osobní svobodu. Byl zde přijat na pozici písaře ve vojenské nemocnici, známé také jako c. a k. karanténa. 14. srpna zde odmítl místo v účetní kanceláři, „jelikož úplně německé [bylo].“ 27. srpna byl po vojenské prohlídce opět umístěn ke strážní setnině (Wache kompanie). Tato prohlídka zcela změnila tvář pardubické c. a k. nemocnice. „Celá karanténa je na ruby i z C je mnoho A do pole.“ Příjemný život v Pardubicích skončil 15. prosince 1916, kdy sem přijeli noví písaři. Ladislav byl převelen zpět do Šoproně, ještě předtím zajel na noc domů, aby se rozloučil s rodinou. Druhý den ale nestihl transport, a tak odcestoval do Uher až 18. prosince. O pobytu v Pardubicích píše: „Vzpomínám také často na známé ty, jako i na celý pobyt můj v Pardubicích, kde více večeru na březích řeky jsme proseděli.“

Ve středu 20. prosince dorazil do Šoproně a byl přidělen opět k 8. četě 4. kompanie 11. pěšího pluku zeměbrany. Náplní jeho dní zde bylo cvičení a vzdělávání.

Dne 13. ledna 1917 zahájil nejdobrodružnější část své vojenské kariéry, jejíž počátek inicioval sám svou leností. Chtěl se totiž vyhnout práci (úklidu na kasárnách), a tak šel prát prádlo. „Našel mě dinstfirender přece a zapsal si mě na eskortu do Rumunska.“ Langner se vydal coby ozbrojený doprovod na dvacet dní dlouhou cestu vlakem až do 950 km vzdáleného města Sfântu Gheorghe (Šepsisgyörgy), což ovšem sám ani netušil.

Celý únor potom strávil téměř denně na stráži ve velkém mrazu. 1. března 1917 byl vybrán do Austausch kadru a odcestoval do Mladé Boleslavi. Zde se setkal 13. března se svou manželkou Annou Langnerovou.

Dne 4. května byl Ladislav vybrán k Etappe, tj. k přesunu na územní pásmo za frontou jako základnu pro zajišťování potřeb armády.

12. května odcestoval přes Pardubice, Ostravu, Lublin, Chełm (Cholm) do Kovelu. I zde však byl členem pěšího pluku zeměbrany. V Kovelu se dostal nejbližší k bojové linii. „Střelba z děl z fronty byla dobře slyšet na Sv. Jana a pak ve Svátky Svatodušní, aeroplány denně.“

V pondělí svatodušní byl Langner poslán společně s dalšími dvaceti vojáky do vesnice Dorohusk, kde strávil další rok. V Dorohusku byla hlavní náplň Ladislavovy činnosti řízení místní pily (K.u.K. Armees Sägen Dorohusk).

Od září 1917 se Ladislav potýkal s nemocemi. Zápal plic z května 1915 přerostl v chronický zánět průdušek. Kromě toho měl dentální potíže. Celé září a polovinu října proto strávil v Lublinu na válečné zubní klinice IV. armády (Kriegszahnklinik der IV. Armees). Odtud dne 16. října 1917 odcestoval zpět do Dorohusku.

Poslední etapa jeho válečného života začala 17. května 1918, kdy byl ke svému velkému překvapení vybrán k dalšímu přesunu. Na život v Dorohusku si již zvykl a nechtěl své postavení měnit. Chtěl toto rozhodnutí u šikovatele ještě zvrátit, nevedlo to však k žádnému výsledku. V Kovelu čekal na rozhodnutí o transportu. „Očekával jsem nepokojně, kam nás pošlou. Cestou na nádraží dozvěděl jsem se, že jedem do Vladimíru k etapemagacínu. Tím byl jsem poněkud upokojen, jako celý náš transport, asi 20 osob, těšili jsme se v novém bydlišti mohlo by býti dobře.“

Ve Volodymyru – Volynském, kam přijel na konci května, byl Ladislava nakonec spokojen. Práce zde nebyla těžká, staral se o zahradu. Poslední zápis v deníku je ze dne 25. června 1918.

Další osud Ladislava Langnera tak máme doložen díky dvěma dokumentům. První z nich je Urlaubsschein z konce října 1918 a druhý slohové cvičení, které napsala 10. ledna 1920 jeho dcera Anna. Jedná se o dvě vzpomínky nazvané Z mého života.

Shodnou okolností ve stejné době jako Ladislav Langner působila v pardubické nemocnici jako sestra i další obyvatelka Pecky, Marie Jará, později provdaná Chramostová. To je ale jiný příběh a snad se nám ho podaří do Listů Peckovska připravit v některém z čísel příštího roku – roku 100. výročí začátku 1. světové války.

hlásit v Jičíně. Následně byl „ve smyslu nařízení vojenského velitelství v Praze z roku 1918, č. 305 propuštěn na dovolenou na neurčitou dobu.“ Stalo se tak 16. ledna 1919. Formálně byl potom propuštěn z armády dne 9. dubna 1924.

Tyto dva dokumenty nám tedy poslouží jako relevantní zdroje informací o samotném závěru války tak, jak ho prožil Ladislav Langner.

Na počátku října 1918 se dozvěděl z korespondence se svou rodinou, že je těžce zkoušena vážnou nemocí – tzv. španělskou chřipkou. Proto požádal o dovolenou, která mu byla 21. října 1918 udělena. 22. října odcestoval z Volodymyru – Volynského. Zhruba za dva, nejpozději však za čtyři dny (27. října se nahlásil na Pecce) byl doma. Zpět do Volyně se měl vrátit 2. listopadu 1918. V plném běhu však byly události vedoucí k pádu rakousko-uherské monarchie. Padla jižní fronta a rakouský ministr zahraničí Gyula Andrássy zaslal prezidentu Wilsonovi tzv. Andrássyho nótu. 28. října byla zveřejněna v deníku Národní politika. To vše vedlo k pádu Rakouska-Uherska. Ladislav Langner, český vlastenec, tuto zprávu přijal samozřejmě s nadšením. Neměl již důvod se vracet do Volodymyru – Volynského.

Další týdny byly plné překotných událostí. Proto až 18. prosince 1918 se byl Langner na-

*Matěj Pešta
Pokračování příště*